

šteti za uda, in dobi za poslane denarje samo toliko bukev, kakor po bukvarnicah.

2. Kjer koli je to le mogoče, naj se oglašajo udje po čast. gg. farnih in dekanjskih predstojnikih, katerim se razpošljejo te dni vpisovanske pole, da vanje zapišejo imena novih in starih družnikov po posameznih farah (ne po vaseh) zvrstena. Letnina znaša 1 gold., dosmrtnina 15 gold.; na oglasila brez denarjev se ne more ozir jemati.

3. Vsak dekanjski pa tudi tisti farni predstojnik, ki ima več število udov v svoji fari, naj blagovoli vpisovanski poli na čelo napisati, ali želi družbine bukev naravnost po pošti, ali pa zaradi manjših stroškov kot vozno blago po železnici, da vemo v tej zadevi njegovi želji ustreči. Kot povračilo za vožnino družbinah bukev plača o svojem času vsak družnik kakih 4–5 krajcarjev čast. gg. dekanjskemu ali farnemu predstojniku, po katerem bukev dobi.

4. Kdor izmed novih udov tudi prvi del „Življenja svetnikov“ želi, ki velja po bukvarnicah 1 gl. 40 nkr., ta naj priloži letnini za I. snopič 50 nkr., za II. snopič 60 nkr.; kdor pa celi I. del (1. in 2. snopič) želi, ta naj pošlje en goldinar; tako se bo sloveče delo novim družnikom bolj po ceni v roke spravilo.

5. Kdor nima nobene druge priložnosti, ta naj pošlje svoje plačilo naravnost v Celovec in naj priloži še 15 nkr. za razne stroške pri pošiljavi. Če se družbina letnina naročini za kak časnik pridene, tedaj naj se priloži ime na posebnem listku, da se ne spregleda. Sicer pa naj se blagovoljao v ozir jemlje vabilo v Koledarčku (str. CXX) ali na vpisovanski poli tiskano.

Ker se bo odslej vsakega dela skoraj za polovico več tiskalo, narasli bodo tudi stroški za tiskanje in papir, zato rej bodi vsem čast. družbinim predstojnikom blagovoljna skrb, da se število dosedanjih udov (7086) s časom vsaj še za kakih 2000–3000 družnikov razmnoži. Častiti farni predstojniki pa naj blagovoljijo letos obrniti pozornost svojih farnov mimo „Življenja svetnikov“ sosebno tudi na sloveče delo „Kristusovo življenje in smrt“, ki prične to leto izhajati in bo v 3–4 snopičih končano. Vse na slavo Bogu in v pravo krščansko omiko našega naroda!

Pri tej priložnosti opominjamo, da steče obrok razpisanim darilom (po 120 in 100 gold.) za leto 1868 z zadnjim dnem meseca novembra t. l.; kdor pa misli, za „Večernice“ ali za „Koledarček“ še kaj spisov poslati, naj stori to vsaj v kakih treh mesecih. Naj se nabere v ta namen prav obilno pripovedne in podučne tvarine! Družbin odbor.

V Celovec 15. oktobra 1867.

Zgodovinski spominki za prosto slovensko ljudstvo.

Spisal

Davorin Trstenjak.

Jarenina.

Prijetni kraj jareninski se že omenja v listinah od leta 830 — 872. Že tedaj je stala cerkev v čast Device Marije. Verjetno je tedaj, kar narodna pravlica pravi, da je v jareninski kapeli sv. Metod, ko je iz Velehrada v Rim potoval, sv. mešo bral. Leta 1135. je bil lastnik jareninski Rudolf Winterswald. Ne more se dognati, kaj je zakrivil, da je bil iz cerkvene občine izkljenen. — Da je bil sopet v cerkveno občino sprejet, je daroval svoja posestva od vira jareninskega potoka do njegovega izliva v Pesnico, dalje polovico desetine, katero je imel v Fradilsdorfu, salcburškemu višjemu škofu Konradu I., ta pa je za dušno zveličanje Winterswaldovo to posestvo z vsemi pravicami poklonil cerkvi sv. Blaža v Admuntu; zato še do dnešnjega dne je Jarenina lastnina admunskih menihov benediktinov. Fradilsdorf je menda ves in gorice: Fratten, Frattenberg blizu Čmureka. V tistem času se tudi že omenja ves: Zamarkova, Zamerkova v petrovski fari. Kako so jo Nemci mogli v Ameisgasse prestaviti, to ve le duh božji. Tudi vesi: Gostiraj v šentjurski fari, in Velka, ali kakor so tadaj pisali: Vulkovina, so že v oni dobi stale; reka Velka se piše v starih pismih: Vulgingepotoch, to je: Vulkinji-Velkinjipotok.*)

*) Slišal sem v okolici svetotrojiški praviti, da je nekdanj divji Turk prišel do Drvanje. Drvanja je pobrežje ravno ob deževju prestopila in vsa dolina je bila pod vodoj. Komaj je Turk preplaval čez

Dopisi.

Iz Maribora. V nedeljo 10 t. m. bode v čitavnici bese-
seda in potem ples.

Iz Maribora. Iz Mariborskega okraja se je poslala že druga prošnja soper konkordat. Podpisali so jo le nekateri župani, menda zato, ker ni bilo časa, še drugih podpisov iskati, ali pa zato, ker se je bilo bati, da bi nalezela tudi na take ljudi, ki že dobro vedo, kam pes tace moli. Slava toraj vam, do katerih se ni upalo s prošnjo, vam Rušancem, Lempahčanom, Šent peterčanom! Vzrok tej drugi prošnji je nasprotno pismo, „ktero — kakor se bere v županski prošnji — vzdržanje konkordata zahteva, in kteremu (pismu) posebno duhovništvo za podpise skrbi.“ — Kaj, ali ne smejo tisti, ki niso v vašem taboru, svojih misli zastran pogodbe odkriti; imate li vi sami privilegijo govoriti, mi bi vam pa morali le prikimovati? Če res duhovništvo onej prošnji za podpise skrbi, je to vse hvale vredno, ker so vladika sami med tistimi škofi, ki so pismo na cesarja za vzdržanje konkordata podpisali, duhovništvo pa ne more in tudi ne sme v tej reči drugače misliti, kakor višji pastirje. Sicer je v Mariboru duhovnikov mnogo, pa nobeden še one prošnje videl ni, toraj ji tudi za podpise skrbeti ni mogel.

V prošnji na dalje pravite: „da tisti, ki pisati in brati znajo, od te (katoliške) adrese, nič slišati nečejo, toraj se je napotila v gore, kjer se namesto s podpis le s podkrižanjem nesposobno rogovili.“ — Pravo! Po tem takem je menda tudi župan slemeniški namesto podpisa le križ napravil, kajti je srenja slemeniška, ktera je prva podpisana, tudi v gorah? Če pa to ni, ampak zna slemeniški župan pisati, velja to tudi od drugih poštenjakov, ki v gorah prebivajo. Zakaj pa niste šli na Smolnik s svojo prošnjo za podpise? Kaj li ste se pohorskega vetra bali? — In kako veste, da se v gorah le podkrižava, ker še nasprotni kat. prošnje nihče od vas videl ni, kakor sami to v svojem drugem pismu trdite, ko pravite: „Nikjer ne leži (nasprotna prošnja) očitno na ogled, in skrivanje, ki zakriva to počenjanje, je toliko nevarne.“ Ali ni prav smešno to: prošnja vam je skrita, in vendar veste, da se podkrižava, da se duhovništvo za-njo poganja in da vas vaši nasprotniki grdi, da ste „brezbožniki in polni vseh pregreh.“ Zares Wildhauserska logika to!

Slednjič sklicujejo ti moške policijo „soper stranko na tihem delajočo, ki ne pripoznava državnega zbora in zdaj, ko so cesar škofom odgovorili, se kaže, da celo cesarja več priznati neče, ker ona od svojega prizadevanja ne odstopi.“ Na to grdo, natolecivno draženje vam odgovorimo le to: vi nam Slovencem, ki ne tulimo z vami v en rog soper sv. cerkev, kakor tudi slovenski poročniki v državnem zboru, razum enega samega, ne držijo z naskakovavci na konkordat, vi nam zavoljo tega spodtikate izdajavske namene, za ktere je ječa in železje! Kdor se z nasprotnikom tako bori, kaže, da ne more svoje reči z duševnim orožjem braniti, toraj bi najraje, ko bi beriči nasprotnike pozaprl. To je slabo znamenje za vas in vašo stvar! Zastonj se nam tudi s cesarjevo zamero grozite. Cesar niso rekli ne besede, da se mora konkordat odpraviti; rekli so pa čisto odločno: „Zaupam, da so si č. nadškofje in škofje svesti, kako da vselej cerkev braniti vem“ Naj vam bodo te cesarske besede povoz za-to, da še nismo tako daleč telebnoli, da bi nekateri župani s kat. cerkvijo in njenimi pravicami pometali, kakor jim drago, da bi ključ kraljestva božjega na zemlji vradnikom se izročili! Te besede cesarjeve dajo pa tudi duhovnikom še popolno oblast, po svoji dolžnosti braniti resnico in pravico!

Iz Maribora 5. t. m. © — Branje (trgatev) se je pri nas še le komaj pretekli teden celo končalo, ker nekisi imeli tako polne gorice kakor že ne mnogo let; sploh je bilo letošnje branje v Stajerski tako obilno, da ljudje morejo zadovoljni biti. Kar se vendar tiče novega vina, je zlo različno; v nekih krajih je prav dobro, v nekih pa mnogo slabeje od lanjskega, zatoraj se tudi prodava po zlo različni ceni, namreč, dobi se štrinjak (10 veder) po 30 fl., neko pa se tudi plačuje po 60 fl. v Ljutomeru pa še tudi dražje.

Drvanjo v Rečico pod sv. Trojico. Tudi Rečica je bila iz rečišča izstopila, in vsa dolina poplavlila. Divji Turk je komaj kobacal po dolini k sv. Trojici. Pod sveto Trojico je Velka vsa dolino poplavlila od sv. Lenarta do trojiškega brega. Turk vpraša, kako se ta reka veli, in ko mu rečejo: Velka, odgovori: Sto vrgov, ako je tako velka, ter hajd nazaj, čez sto let prek ne preplavamo. Pis.